

Hú zaštěbetala a usedla k odpočinku na zářivě bílý krápník. Bludiště z křišťálových věží končilo hned za ní. Naskytl se jim výhled až na druhý konec jeskyně.

Od něho je však dělila obrovská vodní plocha. Jezero zaplňovalo jeskyni od kraje ke kraji. Nehybná hladina odrážela denní světlo procházející stropem. Nedalo se odhadnout, jak je voda hluboká.

Klárka si zastínila oči a snažila se dohlédnout na druhou stranu. Potom Matýska rozrušeně popadla za ruku. „Dívej!“

Na druhé straně jezera se tyčil vysoký útes. Přes kameny se valily proudy vody přímo do jezera. Ve skále za vodopádem děti spatřily tmavé otvory, jakési dutinky. Klárka viděla, jak se všude kolem, na římsách a kamenech, něco hýbe.

„To je hejno sůviček!“ zvolala.

Ptáci poletovali z jedné římsy na druhou a shromažďovali se v hlučných